

Ξημέρωσε άλλο ένα πρωινό καθισμένη στην ίδια καρέκλα... Ο ήλιος έχει βγει για τα καλά, αλλά εγώ σκυμμένη πάνω από τα χαρτιά έχω χάσει την ανατολή. Η πόλη σιγά-σιγά ξεκινά να ξυπνά... Το μυαλό μου σταμάτησε για λίγο να αποθηκεύει πληροφορίες. Τώρα παραδόθηκε σε μια παράξενη νιρβάνα. Κι εκείνο κι εγώ ανυπομονούμε για τότε που θα μπορούμε να επεξεργαστούμε μόνο ότι εμείς θέλουμε, όχι ότι πρέπει. Τότε που θα έχουμε χρόνο να θυμόμαστε, να πεθυμούμε, να σκεφτόμαστε, να αγαπούμε...

Έκλεισα για λίγο τα μάτια και άφησα τις σκέψεις μου ελεύθερες, δίχως χαλινό! Προσπάθησα να σκεφτώ κάτι ευχάριστο που θα μου έφτιαχνε τη διάθεση, αλλά μάταια! Το άγχος της καθημερινότητας, η έλλειψη χρόνου δεν με άφησαν να ηρεμήσω, να θυμηθώ, να ξεγνοιάσω... Κοίταξα για άλλη μια φορά, ένα ακόμα φορτωμένο πρόγραμμα και απογοητεύτηκα... Αναρωτήθηκα για πολλοστή φορά που πήγαν εκείνες οι παλιές, ξέγνοιαστες, ευτυχισμένες στιγμές... Προσπάθησα να σκεφτώ πότε ήταν η τελευταία φορά που ...πραγματικά πέρασα καλά. Μου φάνηκε αιώνας! Λίγο το άγχος της καθημερινότητας, λίγο η κούραση, λίγο η ρουτίνα, αισθάνθηκα και πάλι ότι εμείς οι άνθρωποι τελικά αφήνουμε τα καλύτερά μας χρόνια να φεύγουν ...άσκοπα!

Σκέφτηκα ότι 'οι καλές στιγμές' που μένουν βαθεία χαραγμένες στη μνήμη δεν είναι άλλες από αυτές που δεν κοστίζουν τίποτα... Δεν είναι το ακριβό αυτοκίνητο, το καινούριο σπίτι, η αύξηση μισθού, η έξοδος σε ένα πανάκριβο εστιατόριο... Είναι, απλές, καθημερινές αλλά πολύτιμες στιγμές που έχουν τοποθετηθεί σε ειδική θέση στην καρδιά, ανέγγιχτες και αναλλοίωτες από το πέρασμα του χρόνου...

Διαπίστωσα για άλλη μια φορά ότι η ...πρώτη ύλη της ευτυχίας είναι η ίδια η καθημερινότητα αρκεί να είμαστε 'ελεύθεροι' να την δεχτούμε απλά και λιτά με ένα πλατύ χαμόγελο...

Και έρχεται το εύλογο ερώτημα "γιατί εμείς δουλεύουμε με αυτούς τους ρυθμούς; Αφού τα υλικά αγαθά δεν κατατάσσονται στην κατηγορία 'ευτυχία' εμείς γιατί αφήνουμε τη ζωή μας να κυλά άσκοπα κυριευμένοι από το άγχος και την αγωνία; Γιατί μας έχει πιάσει τέτοια πλεονεξία και φτάσαμε να πιστεύουμε ότι η μέρα δεν έχει αρκετές ώρες και 'τρέχουμε' για να προλάβουμε";

Κοίταξα και πάλι έξω από το παράθυρο... Άλλη μια μέρα, πολλά υποσχόμενη με εμπειρίες και ευκαιρίες! Μερικές θα αρπάξουμε, άλλες θα χάσουμε, ίσως ποτέ στη ζωή να μην μάθουμε ποιές να ήταν οι σημαντικές... Αυτές που τελικά θα κρατήσουμε ή αυτές που αφήσαμε να φύγουν; Στιγμές, πολλές στιγμές, που αν τις βάλεις όλες τη μια πλάι στην άλλη, μας κάνουν τη ΖΩΗ! Στιγμές με χαμόγελα, βλέμματα, αγγίγματα, ταξίδια, περιπλανήσεις... Η ζωή είναι ένα ταξίδι, όχι προορισμός! Υπάρχουν εμπόδια, δοκιμασίες, απογοητεύσεις... Μην ψάχνετε για μονοπάτι στην ευτυχία. Το μονοπάτι το ίδιο είναι ευτυχία!

Καλή σας μέρα και να θυμάστε τα καλύτερα στη ζωή δεν κοστίζουν σεντς! Η ευτυχία κρύβεται σε όλα τα μικροπράγματα, αρκεί να ξέρεις πως να την βγάλεις! Δεν υπάρχει καλύτερος χρόνος για να είστε ευτυχισμένοι από το ΤΩΡΑ! Ζήστε και εκτιμήστε την τωρινή στιγμή.

Ο Σαίρεν Κίρκεγκωρ έχει πει ένα πο-

ΘΕΣΕΙΣ + ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

με την Άννα Αρσένη

Παράθυρο με θέα στο ξημέρωμα!

λύ σοφό απόφθεγμα: Η θύρα της ευτυχίας δεν ανοίγει προς τα μέσα και σε τίποτα δεν ωφελεί να πέσει κανείς πάνω της για να την παραβιάσει. Ανοίγει προς τα έξω".

Μια ευτυχισμένη στιγμή έρχεται και με ένα καλό ανέκδοτο... Απολαύστε το: Ένας μαύρος κατάδικος στην Κα-

λιφόρνια, 1.95, 140 κιλά με ξυρισμένο κεφάλι, καταφέρνει να αποδράσει από τη φυλακή που τον κράταγαν για 15 χρόνια. Είχε φάει ισόβια για ληστεία με φόνο που τον είχε κάνει με τα χέρια του. Καθώς έτρεχε στα χωράφια για να ξεφύγει, βρίσκει ένα σπίτι και μπαίνει μέσα σπάζοντας την πόρτα.

Βρίσκει ένα νεαρό ζευγάρι που κοιμόταν στο κρεβάτι του.

Πάνει το σύζυγο, τον πετάει από το κρεβάτι, και τον δένει σε μια καρέκλα.

Δένει και τη γυναίκα στο κρεβάτι, και πέφτει από πάνω της.

Τη φιλάει στο λαιμό, και στη συνέχεια σηκώνεται και μπαίνει στο μπάνιο.

Ο άντρας, δεμένος στην καρέκλα λέει αλαφιασμένος στη γυναίκα του:

- Κοίτα, αυτός ο τύπος είναι εγκληματίας, πρέπει να την έχει κοπανήσει από τη φυλακή, είδες τα ρούχα του; Τα ρούχα του είναι ρούχα φυλακισμένου. Πιθανό να μην έχει δει γυναίκα πολλά χρόνια. Τον είδα πως φίλαγε το λαιμό σου! Αν σου ζητήσει σεξ, μην αντισταθείς, μη πεις όχι, μη παραπονεθείς, γιατί μπορεί να μας σκοτώσει και τους δυο. Δώσ' του ότι σου ζητήσει. Δωσ'

του ικανοποίηση, μη κινδυνεύουμε. Μη τον θυμώσεις! Να φανείς δυνατή γλυκιά μου, σ' αγαπώ πολύ!

Και η γυναίκα του απαντάει:

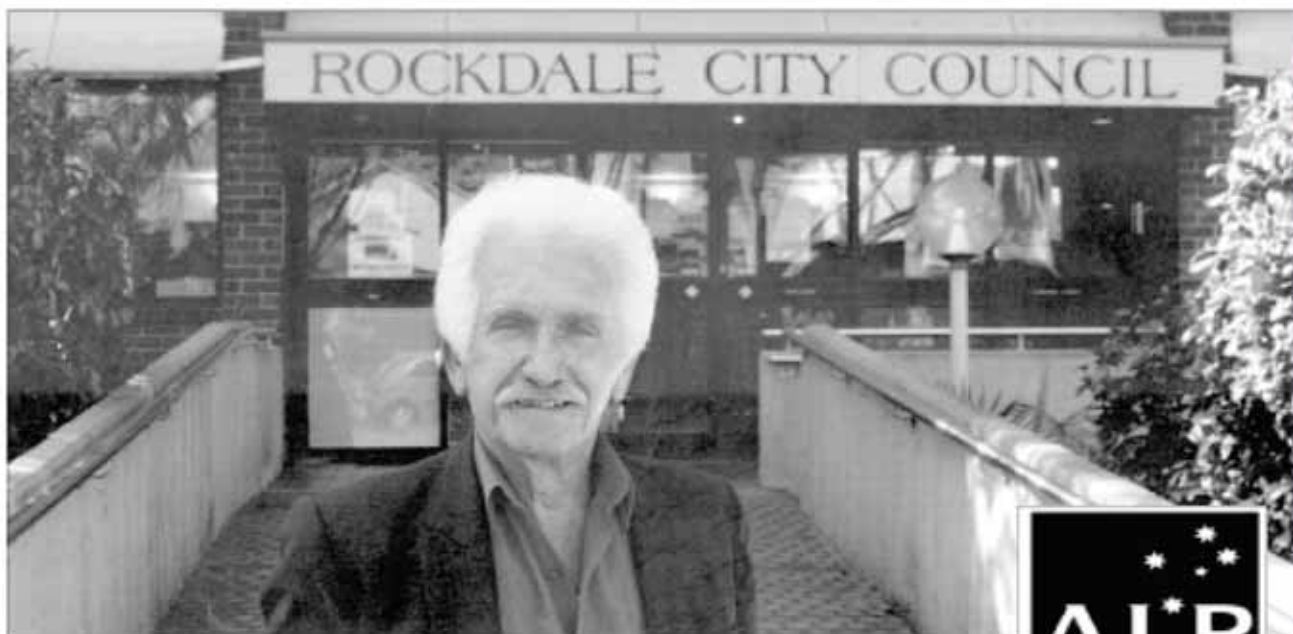
- Δε φίλαγε το λαιμό μου. Ψυθίριζε στο αυτί μου. Μου είπε ότι σε βρίσκει πολύ σέξυ, και με ρώτησε αν έχουμε βαζελίνη στο μπάνιο. Να φανείς δυνατός χρυσέ μου, και εγώ σ' αγαπώ πολύ!

Στις δημοτικές εκλογές του Σαββάτου στο Rockdale

κάντε τη ψήφο σας να πιάσει τόπο

Ψηφίζοντας τον κ. Ευάγγελο Ανέστη

ΨΗΦΙΖΕΤΕ ένα δούλο σας άνθρωπο

που εργάζεται ακούραστα για τις ανάγκες

όλων των δημοτών του Ρόκνταϊηλ και για την βελτίωση

των περιοχών του όπου κι ο ίδιος κατοικεί όλα τα χρόνια

Στο **WARD 1** και στο **GROUP 1** ΨΗΦΙΣΤΕ **1**

Councillor Angelo Anestis

ΚΑΙ ΜΗ ΞΕΧΝΑΤΕ ΟΤΙ Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΑΣ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ

Authorised by Joe Awada 17a Marines Street Arncliffe NSW 2205

